

CESTY S GLÓBUSEM

Tentokrát jsme se v naší cestopisné rubrice vydali k našim sousedům do Německa.

ČTĚTE NA STRANĚ 10

ROZHOVOR S VENDULOU KOPEČKOVOU

Svůj život nám poodhalila paní učitelka Kopečková! Přečtěte si, co má ráda a jak tráví svůj volný čas.


ČTĚTE NA STRANĚ 11-12


ČÍSLO 1/2023-2024 | LISTOPAD 2023

MYŠKOLÁK









ČASOPIS ZÁKLADNÍ ŠKOLY
A MATEŘSKÉ ŠKOLY MYSLIBOŘICE

POTĚŠÍ 😊 POBAVÍ
POUČÍ



 **Kraj Vysočina**
ZDRAVÝ KRAJ

OBSAH ČÍSLA:

 SLOVO NA ÚVOD	 NA SLOVÍČKO S...
 CO JSME ZAŽILI	 KUTIL MYŠKOLÁK
 PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ	 MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY
 CESTY S GLÓBUSEM	 KREATIVNÍ MYŠKOLÁK

ilustrace: Mariana Zimová (9. ročník)

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři,

právě jste otevřeli nové podzimní vydání školního časopisu *Myškolák* ve školním roce 2023/2024. Letos nám sluníčko dopřálo tolik teplých dní, i těch podzimních, že se ani nechce věřit tomu, že se za chvíli objeví Mikuláš se svojí družinou a zanedlouho budeme slavit také vánoční svátky. Než se tak stane, připravili jsme pro Vás s redaktorským týmem ohlédnutí za uplynulými školními dny. Pojďme si je tedy společně připomenout.

Redaktorský tým školního časopisu posílila některá nová jména - kompletní složení všech redaktorů můžete spatřit hned pod tímto příspěvkem. Tentokrát se od každého z nich dozvíte, jaký je jeho oblíbený film. S velkou snahou se opět pustili do tvorby jednotlivých článků a nyní se o ně s Vámi chtějí podělit.

Také aktuální vydání nabízí tradiční rubriky, na které jste již zvyklí. Jsou jimi např. „Práce

našich žáků“, „Cesty s glóbusem“ nebo „Na slovíčko s...“. Podzimní období je každoročně velmi barevné a inspirativní, proto se můžete těšit na několik zdařilých výtvarných prací našich žáků.

Přeji Vám pohodové listování v našem *Myškolákově*!

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka;
Miccova.Misicka@seznam.cz)



REDAKTORSKÝ TÝM



Markéta Procházková, 6. roč.
Oblíbený film - Vánoční duch



Lucie Svobodová, 6. ročník
Oblíbený film - Harry Potter



Matěj Kurtin, 7. ročník
Oblíbený film - Sebevražedný oddíl



David Šeiner, 7. ročník
Oblíbený film - To (horor)



Vojtěch Mrnušík, 7. ročník
Oblíbený film - Tankový prapor

Jaký je tvůj oblíbený film?



Karel Horák, 8. ročník
Oblíbený film - Avengers



Anna Maria Petrache, 8. roč.
Oblíbený film - Texaský masakr motorovou pilou



Natálie Svobodová, 9. ročník
Oblíbený film - Harry Potter



Mariana Zimová, 9. ročník
Oblíbený film - Batman

CO JSME ZAŽILI

Návštěva Mohelenské hadcové stepi

V úterý 12. září 2023 jsme byli na třídní exkurzi v Mohelně.

Ráno jsme měli sraz v naší třídě, tam jsme se rozdělili do skupin po třech žácích. Na autobus jsme společně šli v 8:50 hodin. Jeli jsme se nejprve podívat na Jadernou elektrárnu Dukovany. Po příjezdu jsme se nasvačili a šli do místního infocentra. Zde jsme usedli do kinosálu, kde jsme dostali virtuální brýle a také sluchátka. Ve virtuálních brýlích byl film o Dukovanech. Po skončení filmu jsme si mohli vyzkoušet různé atrakce. Po prohlídce celého infocentra jsme se vydali na Mohelenskou hadcovou step. Po cestě jsme měli spoustu svačinových přestávek a také jsme plnili zadané úkoly. U mohelenské hráze jsme spatřili dva slepýše. Následně jsme se na hrázi vyfotili



a vyrazili dál. Prošli jsme si hadcovou step. Když byl náš úkol splněn, tak jsme vyrazili do restaurace U Staňků a do Mohelenského dvora. Když jsme

se všichni dostatečně najedli, sešli jsme se u mohelenské školy a šli zpět na autobus. V autobuse jsme odevzdali paní učitelce pracovní listy a po příjezdu

na zastávku v Myslibořicích jsme šli domů. Tuto exkurzi jsem si moc užil.

(David Šeiner, 7. ročník)



Odpoledne v myslibořické Diakonii

Ve středu 13. září 2023 jsme pomáhali organizovat v myslibořické Diakonii olympiádu pro seniory.

Celá akce se odehrávala venku za pěkného počasí. Pro zúčastněné seniory bylo přichystáno několik úseků, kde si mohli procvičit svou paměť, pohyb a také zručnost. Já s Davidem Šeinerem jsme měli

na starost úsek s kuželkami. Podávali jsme seniorům kouli k porážení kuželek a velmi jsme si to s nimi celé odpoledne užívali.

(Vojtěch Mrnušítk, 7. ročník)



Procházel jsem se Jaroměřicemi

V úterý 19. září 2023 jsme jeli na exkurzi do Jaroměřic nad Rokytou.

První hodinu jsme se rozdělovali do různých skupin, to abychom věděli, jak budeme chodit po Jaroměřicích. Poté nám paní učitelka Kosová rozdala informace a také úkoly. V 8:48 hodin jsme jeli autobusem do Jaroměřic nad Rokytou, jela s námi také paní učitelka Brabencová. Po příjezdu na nás čekala prohlídka zámku, která nás moc ne bavila. Poté jsme měli rozchod v zámecké zahradě. Přišla se za námi podívat také naše bývalá paní učitelka Sovková. Dále jsme šli do kostela sv. Markéty - prohlídka byla hezká, nejvíce se nám líbila hra na varhany a vyhlídková věž. Po prohlídce kostela jsme šly s Evou Enčevovou do Opery na oběd. Poté jsme šly vyhledat náš úkol - musely jsme najít bývalou faru. Téměř jsme to nestihly, proto jsme musely i běžet. Nakonec jsme tam byly dříve



než paní učitelky. Exkurze se nám moc líbila a těšíme se na další.

(Markéta Procházková a Lucie Svobodová, obě 6. ročník)



Přespolní běh

Ve středu 4. října 2023 proběhlo v Budišově okresní kolo přespolního běhu, kterého se zúčastnili žáci naší školy, a to ze 6., 7., 8. a 9. ročníku.

Ze 6. ročníku to byli žáci Václav Švehla a Metoděj Slatinský, ze 7. ročníku se zúčastnili Taťána Svobodová, Vojtěch Mrnuščík, Tomáš Bárta, Jakub Svoboda a Marek Nováček, z 8. ročníku to byli Lukáš Vítámvás a Jaromír Hlouch a za 9. ročník běželi Daniel Peška a Lukáš Novák. Do Budišova se jelo autobusem a sraz byl u místní školy. Závodníci obdrželi startovní čísla a následně jim

byla ukázána trať. Závodilo se celkem ve čtyřech kategoriích. Třetí kategorii tvořili žáci 6. a 7. ročníků a čtvrtou kategorií žáci 8. a 9. ročníků. Závodu se zúčastnilo 20 škol s celkovým počtem 400 sportovců. Trať byla dlouhá 1,5-3,5 km (podle kategorií). Do soutěže družstev se započítávali 4 nejlépe umístění závodníci daného družstva. Umístění se sčítala. Družstvo s nejnižším počtem bodů zvítězilo a postoupilo do krajského kola. Přední příčky obsadily třebíčské školy, naše škola byla na 12. místě.

(Taťána Svobodová a Vojtěch Mrnuščík, oba 7. ročník)



Devátáci obdivovali krásy Prahy

Ve dnech 24. a 25. října 2023 se vydali naši devátáci v rámci své exkurze do Prahy, našeho hlavního města. Jejich program byl poměrně nabitý, a proto neztráceli ani minutu a postupně odkrývali krásy tohoto města. Výčet památek, které navštívili, či viděli, je opravdu bohatý - např. Pražský hrad, Malá Strana, Národní muzeum, Václavské náměstí, Karlův most, Divadlo na Vinohradech, Kampa, Střelecký ostrov a další.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)



Pražské památky - Národní muzeum



Od roku 1848 se nazývalo České muzeum. V letech 1854-1919 bylo nazýváno Muzeum Království českého. Národní muzeum bylo založeno roku 1818 jako Vlastenecké muzeum. Poslední rekonstrukce byla dokončena v říjnu roku 2018, na 100. výročí vzniku Československa. Muzeum plní funkci sbírkotvornou, vědeckou, osvětovou a metodickou. Zaměřuje se na více vědních a sbírkových oborů, jak přírodovědných (minerologie a zoologie), tak historických (archeologie a numismatika) a uměleckých. Své sbírky spravuje a vystavuje v řadě budov v Praze i jinde v Česku. Od roku 1891 sídlí Národní muzeum v monumentální novorenesanční historické hlavní budově v horní části Václavského náměstí v Praze. Národní muzeum se skládá z pěti odborných, do jisté míry samostatných ústavů: Přírodovědeckého muzea, Historického muzea, Českého muzea hudby, Náprstkova



foto: Zdroj: nm.cz

muzea asijských, afrických a amerických kultur a Knihovny Národního muzea. Každý z nich má ještě několik oddělení a sbírky, které obsahují dohromady více než třináct milionů předmětů. Generálním ředitelem Národního muzea je od roku 2002 Michal Lukeš. Před postavením vlastní budovy muzea, nyní označované jako historická či hlavní, sídlilo muzeum provizorně ve Šternberském paláci na Hradčanech (1821-1846). Novorenesanční historická budova Národního muzea, tvořící dominantu celého Václavského náměstí, byla postavena podle projektu architekta Josefa Schulze s centrálním prostorem panteonu. Projekt vyšel vítězně ze soutěže 27 účastníků proto, že

kladl důraz především na monumentalitu, zčásti na úkor funkčnosti (dobová idea - muzeum jako chrám vědy a umění). Od 8. července 2011 do 28. října 2018 byla hlavní budova uzavřena kvůli rekonstrukci. K částečnému otevření došlo v den 100. výročí vzniku Československa a 200. výročí založení Národního muzea. V roce 2019 byla nová budova propojena se starou částí Národního muzea.

Do Národního muzea jsme šli první den a byla to naše první památka, kterou jsme navštívili. Před Národním muzeem, dole na Václavském náměstí, stojí socha svatého Václava na koni. Před muzeem jsem třídě řekla pár informací, které jsem měla

připravené, a poté jsme šli dovnitř Národního muzea. Nejprve jsme šli do šaten, kam jsme si uložili naše věci, a šli jsme na prohlídku. Prohlídku jsme měli bez průvodce, tudíž jsme si mohli chodit, jak chceme. Nejprve jsme šli do nové části Národního muzea. V nové části nám paní učitelky daly menší rozhod a my sami jsme se šli podívat na expozice. Já jsem chodila s Natálkou Svobodovou a Natálkou Procházkovou, poté se k nám přidala i Nela Žižková se Sárou Pléhovou. V nové části byla například 90. léta nebo vyobrazení 1. světové války. Když jsme si všechno prohlédly, setkaly jsme se se všemi u kavárny. Od kavárny jsme šli společně do staré části muzea. Ve staré části toho bylo mnohem více a myslím si, že to bylo i více zajímavé. Ve většině částí byl například vývoj zvířat. Byl tam například slon v jeho opravdové velikosti nebo žirafa. Byly tam také vyobrazené korály. Moje nejméně oblíbená část byla ta, kde byli pavouci. Když jsme už s holkami viděly vše, setkaly jsme se opět s ostatními u kavárny. Poté jsme si všichni šli pro věci do šatny a šli jsme na oběd. Národní muzeum se mi velice líbilo a doufám, že ho někdy navštívím znovu.

(Barbora Procházková, 9. ročník)

Pražské památky - Karlův most

Karlův most je nejstarší stojící most přes řeku Vltavu v Praze. Před ním byl starší most, a to Juditin most, který byl strhnut povodněmi. Karlův most se začal stavět roku 1357 na pokyn krále Karla IV. a byl dokončen roku 1402. Stavěl se dlouhých 45 let. Most je vybudován z pískovcových kvádrů. Po obou stranách je opevněn věžemi. Směrem na Pražský hrad je Malostranská mostecká věž a směrem na Staroměstské náměstí je Staroměstská mostecká věž. Od roku 1683 do roku 1928 bylo na pilíři mostu obsazeno 30 soch. Nejznámější socha je socha sv. Jana Nepomuckého. Dříve se mu říkalo Kamenný most nebo Pražský most. Karlův most je dlouhý 515,76 m a široký 9,4-9,5 m. Stavbou nového kamenného mostu byl pověřen věhlasný stavitel té doby - Petr Parléř. Z Karlova mostu vede

cesta na Kampu. Podle legendy zedníci přidávali při stavbě Karlova mostu do malty vejce, aby byl pevnější. Také podle legendy by most měla chránit magická čísla.

Se třídou jsme šli na Karlův most hned první den. Já jsem spolužákům říkala zajímavosti o Karlově mostě, které jsem si nastudovala. Nebyla jsem na Karlově mostě poprvé. Je zajímavé, že většinou, když tam jsem, tak se sochy rekonstruují. Na Karlově mostě obvykle bývá spousta turistů. Ovšem nejen turistů, ale také umělců, kteří vás třeba namalují. Z Karlova mostu můžete přejít na Čertovku, což je kratší vltavský kanál. Můžete také jet lodí, která vás vezme plavbou okolo Karlova mostu. Z lodi můžete vidět Pražský hrad, Národní muzeum atd. Karlův most je velice zajímavý. Líbí se mi hlavně jeho sochy.



foto: Zdroj: cs.wikipedia.org

Určitě jsem tam nebyla naposledy. Doporučuji se tam jet podívat.

(Aneta Svobodová, 9. ročník)

Pražské památky - Václavské náměstí



Václavské náměstí tvoří od jeho vzniku (1348) hranici mezi dolním a horním Novým Městem. Je dlouhé 682 m a široké 60 m. Dříve se jmenovalo Koňský trh, jeho přejmenování na dnešní název navrhl Karel Havlíček Borovský, a to roku 1848. V horní části uzavírala náměstí Koňská brána, ta byla zbořena v letech 1875–1876. Poblíž brány bývalo od dob Rudolfa II. tržiště, bývala tu i šibenice. V době 1786–1789 tu stávalo



foto: Zdroj: nasregion.cz

dřevěné divadlo, lidově zvané Bouda. Střed náměstí zdobily empírové kašny, barokní socha sv. Jana Nepomuckého a kašna se sochou sv. Václava. Dnešní velkoměstskou podobu získávalo náměstí postupně od 90. let 19. století, zejména po dokončení Národního muzea. Náměstí se postupem času stále častěji stávalo střediskem politických demonstrací. Probíhaly tu národnostní střety

mezi Čechy a Němci, v době boje za všeobecné hlasovací právo v roce 1905 se zde pak organizovaly demonstrace.

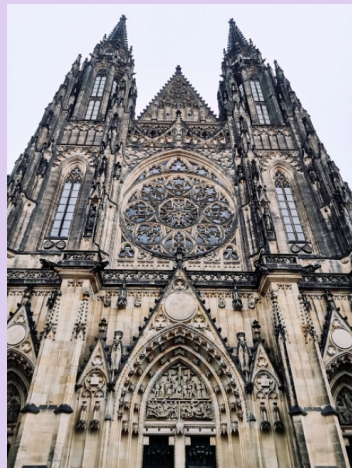
Moje zkušenosti s Václavským náměstím jsou zatím jenom dobré, náměstí se mi tedy líbí. V Praze jsem nebyla poprvé, takže s Václavským náměstím už mám více zkušeností. Navštívila jsem i Národní muzeum, které tam stojí,

a opravdu se mi líbilo. Jediné, co mi vadí, je, že je toto náměstí strašně obrovské a vždy strašně dlouho trvá, než ho přejdou, nebo než něco najdu. Václavské náměstí je nádherné, když je zima. Stromy jsou obalené v krásných barevných světylkách a s tím sněhem a vůní trdelníků to dává příjemnou vánoční atmosféru. Václavské náměstí je také krásné v noci, Národní muzeum je totiž osvětlené. Já tam v noci ale radši moc nechodím. Samozřejmě se mi tam líbí i ty obchody nebo restaurace. Nejvíce se mi tam líbí knihkupectví Luxor. Je to největší knihkupectví Luxor v Praze. Byla jsem svědkem i několika demonstrací, ale vždycky jsem se jenom dívala. Václavské náměstí se mi opravdu líbí.

(Marie Kuldová, 9. ročník)

Pražské památky - Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha

Katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha se nachází v Praze, hlavním městě České republiky. Trojlodní gotickou katedrálou francouzského typu tvoří závěr s věncem kaplí a bohatým opěrným systémem, z něhož vyčnívá vysoký chór. Na jižní straně vyčnívá Svatováclavská kaple, na kterou navazuje jižní předsíně se Zlatou branou. Stavba byla zahájena 21. listopadu 1344 králem Karlem IV. Po dlouhých 585 letech byla stavba dokončena, a to 12. května 1929. Hlavním architektem byl Matyáš z Arrasu, kterému bylo již 55 let. Po jeho smrti převzal v roce 1356 vedení stavby Petr Parléř. Katedrála byla postavena v gotickém a novogotickém stylu. Je dlouhá 124 metrů, široká 60 metrů a vysoká 96,6 metrů, tudíž je to třetí nejvyšší kostelní věž v Česku. V katedrále jsou uloženy nejen české korunovační klenoty, ale také se v podzemí nachází hrobka, kde jsou pohřbeny ostatky svatých zemských patronů, panovníků, šlechticů a arcibiskupů. Je zde pohřbeno celkem 14 knížat a králů, jako jsou například Karel IV., jeho děti, jeho čtyři manželky,



Ladislav Pohrobek, svatý Václav a další. Na jižní věži katedrály je zavěšeno sedm zvonů ve dvou patrech – zvon Zikmund, zvon Václav, zvon Jan Křtitel, zvon Josef, zvon Dominik, zvon Maria a zvon Ježíš, který je ze všech zvonů nejmenší.

Vstupenka do katedrály je součástí tzv. malého pražského okruhu, který je nejběžnějším prohlídkovým okruhem na Pražském hradě. Vstupenka zahrnuje nejen prohlídku katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, ale také Starého



foto: Zdroj: vyletnik.cz

královského paláce, baziliky sv. Jiří a Zlaté uličky. Cena vstupenky je 250 Kč pro dospělé a 125 Kč pro studenty a seniory starší 65 let. Katedrálu si můžete prohlédnout sami, nebo si můžete objednat profesionálního průvodce ve vámi zvoleném jazyce.

(Claudie Dobešová, 9. ročník)

Den vzniku samostatného československého státu

Je to státní svátek České republiky, který se slaví každoročně 28. října. Slaví se jako připomenutí výročí 28. října 1918, kdy zástupci Národního výboru československého zveřejnili prohlášení o vzniku Československa a vydali zákon o zřízení samostatného státu.

Historie

Dne 28. října 1918 zahájila v Ženevě delegace Národního výboru vedená Karlem Kramářem jednání s představitelem protirakouského zahraničního odboje Edvardem Benešem o vytvoření a podobě samostatného československého státu. Mimo jiné dospěli k dohodě, že nový stát bude republikou (byla uvažována monarchie), prezidentem se stane Tomáš Garrigue Masaryk a Kramář bude předsedou vlády. Téhož dne kolem 9. hodiny ranní se vydali Antonín Švehla a František Soukup jménem Národního výboru převzít Obilní ústav v Praze, aby zabránili odvozu obilí na frontu, a nechali zaměstnance ústavu přísahat věrnost nově vznikajícímu státu. Došlo k uznání autonomie národů Rakousko-Uherska, což si lid vyložil jako uznání nezávislosti. Tato zpráva se stala impulsem k živelným demonstracím, při nichž lid jásal v ulicích a ničil symboly Rakousko-Uherska. Večer 28.



foto: Zdroj: eshop.artarchiv.cz

října 1918 vydal Národní výbor první zákon – zákon o zřízení samostatného státu československého. Poté bylo ještě zveřejněno prohlášení Národního výboru: „Lide československý. Tvůj odvčký sen se stal skutkem.“ Pod oběma dokumenty byli podepsáni Antonín Švehla, Alois Rašín, Jiří Stříbrný, Vavro Šrobár a František Soukup – později zvaní jako „Muži 28. října“. Tentýž den byli do Národního výboru přiřazeni 4 zástupci, zástupci Němců a Maďarů nebyli přizváni. Během nacistické okupace českých zemí byl státní svátek zrušen, přesto došlo na výročí vzniku Československa 28. října



foto: Zdroj: stream.cz

1939 k rozsáhlým protestům proti nacistické okupaci Československa. Po druhé světové válce byl státní svátek slaven do roku 1951, kdy byl jeho název změněn na tzv. Den znárodnění s tím, že státním svátkem zůstával tento den i nadále. Slavení vzniku Československa bylo obnoveno v roce 1988.

Oslavy svátku

Oslavy svátku probíhají na mnoha místech České republiky. Významným místem oslav je Národní památník na Vítkově v Praze, u nějž tradičně probíhá vojenská přehlídka, je držena minuta ticha a položen věnec k hrobu Neznámého vojína. 28. říjen je rovněž řádovým dnem České republiky. Jde tedy o den, kdy

jsou ve Vladislavském sále Pražského hradu prezidentem České republiky tradičně udělována Státní vyznamenání České republiky vybraným osobnostem. Konkrétně jde o Řád Bílého lva, který je nejvyšším státním vyznamenáním České republiky, Řád Tomáše Garrigua Masaryka, Medaili Za hrdinství a Medaili Za zásluhy. Den vzniku samostatného československého státu také spadá pod Zákon o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě. To znamená, že obchody s rozlohou nad 200 m² musí mít dne 28. října ze zákona zavřeno.

(Anna Maria Petrache, 8. ročník, podle internetových stránek)



foto: Zdroj: cs.wikipedia.org



foto: Zdroj: cs.wikipedia.org

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Záhada ztracené lodi (vypravování)

Osnova:

1. Domluva
2. Stavba lodi
3. „Vyplouváme!“
4. Smrt

Jednoho dne si parta kamarádů, co si říkala Lumpíci (Ben, Adam a Mia), hrála na piráty. Rozhodli se, že si postaví svoji vlastní loď. Domluvili se na tom, že vlajka i loď bude bílomodrá. Nevěděli ale jak mají loď postavit. Šli se tedy inspirovat k sousední partě, která si také stavěla loď. Říkali si Očko a stavěli loď Očko moří. A jak se tak Lumpíci plížili a očkem sledovali Očko, jak si staví Očko moří, tak Ben omylem kopnul do plechovky s bílou barvou a rozlil ji. Mia a Adam byli na Bena naštvaní, ale poslali ho do sklepa pro další plechovku.

Když už věděli, jak se má loď stavět, pustili se do práce. Práce jim šla celkem rychle a za pár hodin už měli loď skoro dokončenou. Už ji zbývalo jen natřít. Toho se chopili Adam s Benem a Mia měla za úkol vyrobit vlajku a vymyslet, jak se loď bude jmenovat. Když měla



foto: Zdroj: originalgallery.com

Mia už hotovo, běžela ukázat vlajku klukům. „Týýý jo, ta vlajka je boží,“ zaradoval se Adam. „A jak se teda bude naše loď jmenovat?“ zeptal se Ben. „No přece Mandarinka, to nevíš?“ odpověděla Mia. „Kdo kdy viděl bílomodrou mandarinku?“ zeptal se Adam. „To je jedno. Je to originální? Je! A konec debaty!“ uzavřela

Mia. Uklidili si všechno nářadí, barvy a ostatní věci a Adam řekl: „Půjdeme se domů vyspat, sbalit si věci a zítra se tady zase sejdem.“ „Dobře,“ řekla Mia. „OK, dobrou noc,“ řekl Ben.

Brzy ráno se setkali. Mia najednou znervózněla. „Ehmm, hele, kluci, ta loď je sice nádherná, ale kde tady vidíte

moře?“ zeptala se Mia. „Uppssss, to mi nedošlo,“ řekli Adam i Ben najednou. Asi minutu bylo ticho. „Tak ji teďka rozložíme a u moře ji zase složíme zpět,“ řekl Adam. Ben i Mia přikývli. Znovu ji zase postavili a Adam prohlásil: „Vyplouváme!“ Jak si tak pluli, tak se Ben rozhodl, že bude chytat ryby. Ben tedy nahodil udice a za pár minut mu zabrala první ryba. Byl to ale velký žralok a prokousl jim polovinu lodi. Všichni začali panikařit, okamžitě otočili loď a pluli zpět ke břehu. Jenže už byli docela daleko od břehu a jejich loď se pomalu, ale jistě potápěla ke dnu. Jejich loď se nakonec celá potopila.

Posádku se bohužel už nikdy nepodařilo najít. Na dně moře na ně čekala smrt. Tato záhada je vyprávěna jako Záhada ztracené lodi.

(Eliška Hudečková, 7. ročník)

Muffiny s krémem

(popis pracovního postupu)

INGREDIENCE:

Těsto

150 g Hery (tuk na pečení - rozpustit)
3 vejce
200 ml cukru krupice
250 ml hladké mouky
1 vanilkový cukr
1 prášek do pečiva
V tomto receptu se cukr a mouka odměřují v hrnečku s odměrkou.

Krém

1-2 Mascarpone (může se nahradit pomazánkovým máslem bez příchuti)
1-2 smetany ke šlehání
2-4 lžičky cukru moučka

Zdobení

ovoce
posypka
nastrouhaná čokoláda

POSTUP:

Změklou, nebo rozpuštěnou Heru (nesmí se vařit ani být horká) vyšleháme s cukrem a poté po jednom přidáme vejce. Pořádně prošleháme a pak lehce



foto: Zdroj: nalepime.cz

vmícháme mouku s práškem do pečiva. Naplníme do připravených košíčků, které máme ve formě na muffiny. Těsto naplníme asi do poloviny. Muffiny pečeme na 200 °C cca 15 min. Po upečení necháme vychladnout a poté nazdobíme krémem, který vyšleháme z Mascarpone a smetany. Nazdobíme dle vlastní fantazie.

Přejeme dobrou chuť!

(Markéta Procházková a Lucie Svobodová, obě 6. ročník)



foto: Zdroj: recepty.cz

CESTY S GLÓBUSEM

Německo - země s bohatou historií

Milý čtenáři, v tomto vydání bych vás chtěla seznámit s naším sousedem - Německem.

Německo (oficiální název Spolková republika Německo) je středoevropský stát, rozdělený na 16 spolkových zemí. Současným prezidentem je Frank-Walter Steinmeier.

Historie

Německé dějiny se datují od 5. století našeho letopočtu, kdy po pádu Římské říše území dnešního Německa obývali germánské kmeny. Na tomto území vznikl jeden z prvních státních útvarů v Německu - Francká říše. Na základě Verdunské smlouvy byla r. 843 Francká říše rozdělena mezi tři královské bratry. Nejvýchodnější část Ludvíka Němce se nazývala Východofrancká říše a stala se základním kamenem pro dnešní Německo. Po zhroutilí Západořímské říše vznikla na území dnešního Německa čtyři velká kmenová vévodství - Sasko, Bavorsko, Durynsko a Alamanie.

Berlín

Berlín je městem a zároveň i spolkovou zemí Spolkové republiky Německo. Hlavním městem Německa se stal roku 1991 a od sjednocení Německa patří Berlín k největším městům v Evropě. V současnosti zde žije okolo 3,4 milionu obyvatel. První zmínka o Berlínu pochází z roku 1244. O sedm let později se již stal vládním městem braniborských markrabí a kurfiřtů. V roce 1701 se stal Berlín hlavním městem Pruského království a roku 1871 hlavním městem nově založené Německé říše. Po druhé světové válce, kdy bylo město z velké



foto: Zdroj: cestyposvete.cz

části zničeno, byl Berlín rozdělen do čtyř sektorů a počátkem studené války se dostal do střetu konfliktů mezi vítěznými mocnostmi. Politické rozdělení města vyvrcholilo stavbou Berlínské zdi 13. srpna 1961.

Německá kuchyně

Vepřové, hovězí a drůbeží maso tvoří značnou část německého

jídelníčku. V drůbeži převládá kuře, ovšem i husa, kachna nebo krůta jsou oblíbené, stejně jako i maso jehněčí, králík nebo různé druhy divočiny. Co do množství je kuře na prvním místě, následuje krůta, pak kachna, nakonec husa - ta je oblíbeným vánočním jídlem. Jistou zvláštností je obliba pro syrové maso, a sice jak hovězí, zvané Schabefleisch

(Schaben znamená škrabat) - může být ve zmrazeném stavu strouhané, nebo jemně mleté, tak i vepřové (Mett nebo Hackepeter). Velké obluby se těší syrové druhy šunky a salámů. Surová šunka se jí často v kombinaci s restovanými bramborami Bratkartoffeln, do nichž patří kromě tuku, soli a pepře prorostlý špek a cibule, dále ke chřestu a na chléb. Také kombinace studeného matjese (rybí pochoutka) k těmto bramborám, nebo kombinace krabů a míchaných vajec může napoprvé překvapit, jsou to však chutná a typická jídla. Bohatý je též výběr rybích pokrmů a specialit, zejména v severních přímořských oblastech. Ze sladkovodních ryb je obvyklé hlavně pstruh, kapr, candát a okoun. Z mořských ryb je oblíbený sled, makrela, losos, úhoř nebo treska, a dále ještě tuňák, mečoun apod. Velké oblíbenosti se těší i další vodní živočichové, jako jsou raci, krevety, sépie a další.

Slavné osobnosti

Bruce Willis - herec
Nastassja Kinski - herečka
Marlene Dietrich - herečka
Claudia Schiffer - modelka
Heidi Klum - modelka
John McEnroe - tenista
Alexander Zverev - tenista
Christian Bacs - fotbalista

Doufám, že jste se o Německu něco nového naučili.

(Markéta Procházková, 6. ročník, podle internetových stránek)



foto: Zdroj: radynacestu.cz



foto: Zdroj: foto.wuestenigel.com

NA SLOVÍČKO S... PANÍ UČITELKOU VENDULOU KOPEČKOVOU

Rozhovor do tohoto listopadového vydání časopisu mi poskytla nová paní učitelka Vendula Kopečková. Ptáte se, co na sebe prozradila zajímavého? Pojdte si to přečíst.

Jaké to je učit v naší škole? Jaká třída je pro Vás nejnáročnější?

Upřímně musím říct, že jsem v Myslibořicích opravdu spokojená. Náročné je to občas se všemi třídami, ale zároveň má každá třída něco do sebe.

Je lepší učit mladší, nebo starší žáky?

Je pravda, že si asi víc rozumím s těmi staršími žáky. Dokáží se s nimi na všem snadněji domluvit, také začínají víc přemýšlet a diskutovat o životě. Na druhou stranu je to s mladšími žáky jednodušší, ještě nejsou v pubertě, takže nemají různé výkyvy nálad apod.

Jaká třída na naší škole je vám nejvíce sympatická?

Tak to nemůžu úplně jednoznačně říct, protože, jak už jsem říkala, každá třída má něco do sebe. Třeba deváťáci jsou super v tom, že je mezi nimi hodně chytrých jedinců, takže člověk může předávat své znalosti, které tzv. padají na úrodnou půdu. Pátáci jsou zase bezva kolektiv a jsou hodně akční, velmi jsem si je oblíbila. V osmičce se člověk hodně nasměje. Každá třída zkrátka vyniká zajímavými charakteristikami, což mě na školství opravdu baví.

Jaký máte kolektiv v kabinetě?

Musím říct, že kolektiv ve škole hodnotím velmi pozitivně. Ze strany učitelů jsem se vždy setkala se vstřícností. Není lehké nastoupit někam, kde se všichni navzájem znají, a ještě když jsem oproti většině o dost mladší, ale musím říct, že opravdu každý se mi zde snaží pomoci, všichni jsou velmi přátelští a vstřícní. Kolegyně v kabinetě jsou také super, tam se občas i dost nasmějeme, takže si vůbec nestěžuji.

Jaké místo ve škole máte nejraději?

Líbí se mi celkové umístění školy. Když jsem se na jaře rozhodovala, na kterou školu nastoupím, dala jsem na svou



intuici, protože když jsem přijela sem do školy, tak to tu na mě působilo takovým uklidňujícím dojmem a cítila jsem, že je to ono. Tato škola není umístěna někde v centru města jako většina, ale je umístěna v přírodě.

Jaké předměty jste ve škole neměla ráda a jaké naopak ano?

No, já jsem byla odmalička studijní typ, šly mi všechny předměty, takže tu nebyl žádný, který bych vyloženě neměla ráda. Oblíbenost předmětů se spíše odvíjela od toho, kdo ten předmět vyučoval, než co bylo jeho obsahem. Nejméně v oblíbené jsem měla asi matematiku. Nejvíce mě bavila němčina, kterou jsem následně studovala, a poté asi dějepis a základy společenských věd, což je něco jako občanská výchova.

Jak probíhá takový den na vysoké škole?

Dny na vysoké škole jsou hodně pestré. Vše se odvíjí od toho, jak má člověk sestavený rozvrh a v jaké fázi semestru je. Většinou je to třináct týdnů, kdy člověk dochází do školy a učí se. Na přednáškách většinou jen poslouchá. Na seminářích se student více zapojuje do výuky. Velkou část pak zabírá samostudium, kdy každý musí doma plnit různé úkoly, dělat badatelské činnosti, nebo psát seminární práce. Když je zkouškové období, tak člověk nedělá v podstatě nic jiného, než že se jen učí. Já jsem třeba neměla 5 let volno na Štědrý den, protože jsem se učila, abych měla zkoušky co nejdříve hotové. Když je člověk pilný a ty zkoušky rychle zvládne, má alespoň měsíc volno. Takže celý

měsíc jsem měla prázdniny, a to jsem vždy jezdila někam do teplých krajín se ohřát. Potom zase v červnu, když je student šikovný a vše rychle zvládne, má více jak 3 měsíce prázdnin. Takže opravdu hodně záleží na tom, jaká část roku a semestru zrovna je.

Kdybyste mohla, dělala byste jiné povolání?

Já bych asi své povolání neměnila. Když jsem končila střední školu, tak jsem se rozhodovala, jestli nastoupím na studium práv. Byla jsem si však vědoma toho, že kdybych studovala práva, tak bych musela omezit to cvičení, které dělám. Takže jsem zvolila vysokou školu, která je kombinovatelná s tím, co odmalička dělám a čeho jsem se za žádnou cenu nechtěla vzdát. Ve školství mohu uplatnit své organizační schopnosti a dobrý vztah k dětem, takže si myslím, že dělám to, co je mi souzeno, a proto bych neměnila.

Čím jste chtěla odmalička být?

Vždycky jsem chtěla být učitelka, to by potvrdili úplně všichni z naší domácnosti. Prvně jsem vyučovala barbíny, které představovaly moje žáky, později jsem vyučovala bráchu a potom jsem začala učit svoje děti na cvičení. No a nyní jsem se dostala sem do školy. Také jsem chtěla být trenérka a mít svůj vlastní aerobikový klub, a to se mi taky splnilo. Takže povolání, která jsem chtěla dělat jako malá, dělám teď ve skutečnosti.

Je těžké učit ve škole, a ještě mít aerobikový klub?

Těžké je to opravdu hodně, ani jsem nečekala, že to bude tak

moc těžké. Hned ze školy většinou jezdím na tréninky dětí, pak pokračuji svými tréninky a vracím se domů až k večeru. Do noci si pak ještě chystám nějaké podklady a materiály do výuky na další den. Takhle to jde s výjimkou úterý a soboty každý den. Takže je to fakt velmi náročné.

Byla jste s aerobikem na nějaké soutěži?

Já jsem s kamarádkou zakládala aerobikový klub v roce 2016 a hned od samého začátku se věnujeme závodění. Necvičíme jako tým dohromady, ale každý cvičí sám za sebe. Za těch 8 let jsme nasbírali přibližně 500 medailí, takže těch úspěchů je tu hodně. Teď nedávno jsme byli na mistrovství České republiky a máme druhou vicemistryni. Minulý rok jsme byli neúspěšnějším týmem z celé republiky.

Čeho byste chtěla v aerobiku dosáhnout?

To je celkem těžké říct, protože já jsem měla v této sportovní oblasti svého života dva hlavní cíle - zaprvé umístit se na mistrovství České republiky, což se mi podařilo třikrát, takže tento cíl mám splněn a zadruhé stát se lektorkou a mít svůj vlastní klub, kde bych si všechno mohla organizovat podle sebe, což se mi také splnilo. Takže teď už bych jen chtěla vést svoje děti v týmu k tomu, aby mohly prožít to, co jsem prožila já.

Řídíte se nějakým citátem?

Ano, jednoznačně: „Karma je zdarma.“ To říkám pořád, takže tenhle citát ke mně určitě sedí.

Jak by měl vypadat váš vysněný dům?

Tak v této oblasti nejsem náročná. Nepotřebuji nic speciálního, pro mě je spíše důležité, s kým v tom domě jsem, než jak vypadá. Určitě bych upřednostnila menší dům k bydlení, o který se člověk nemusí tolik starat a může naopak svůj čas a energii věnovat více rodině.

Máte nějaké domácí mazlíčky?

Máme doma malého pejska, jmenuje se Nelly.

Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?

Asi ten pes.

Které roční období je vaše nejoblíbenější?

Moje nejoblíbenější roční období je stoprocentně jaro. Nemám ráda extrémní zimu ani extrémní horko a jaro je něco mezi tím. S jarem přichází taková dobrá energie, člověk pak má víc chuť jít do všeho naplno.

Jaké místo v České republice byste nám doporučila k návštěvě?

Tak těch míst je u nás k doporučení opravdu hodně. Kdybych ale měla vybrat jen jedno místo, kam bych vás nebo moje kamarády vzala, tak by to bylo asi Znojmo. Je to krásné historické město se skvělou atmosférou a dobrým vínem.

Jak vypadá vaše vysněná dovolená?

Cestovatelských cílů mám

hodně, cestování je pro mě totiž extrémně důležité. Aktuálně bych si moc přála vydat se na Bali nebo znovu na Srí Lanku.

Jaké barvy oblečení nejraději nosíte a proč?

Moje odpověď nebude teď moc překvapivá - samozřejmě je to černá. Líbí se mi ze všech barev nejvíc. Přijde mi taková elegantní, decentní a slušivá.

Jak trávíte svůj volný čas?

Otázkou je, jestli nějaký volný čas vlastně mám. Sport je moje druhá práce, ale zároveň ho beru i jako svůj koníček, takže 90 % volného času trávím určitě tím. Cvičím 6krát týdně, většinou několik hodin po sobě, takže na nic moc dalšího nezbývá čas. Když se ale vyšetří nějaká chvíle, kdy nejsem ve škole nebo na cvičení, tak se rozhodně

snažím věnovat rodině a kamarádům, to je pro mě hodně důležité. Jdeme si třeba zatancovat na diskotéku nebo vyrazíme do kina. Jsou pro mě důležité zážitky s těmi nejbližšími.

Jaká je vaše oblíbená květina?

Nejvíce mám ráda červené a rudé růže. Symbolizují mi život - růže je krásná, přestože má trny, které píchají. Nejsou příjemné, ale patří k té růži. Stejně je to i v životě. Občas přijde něco, co nás může zranit, ale patří to k tomu životu, který je vlastně strašně krásný jako ta růže.

Jaké máte nejvyšší cíle?

Já se snažím dávat si spíš menší cíle, protože jsem perfekcionista a frustrovalo by mě, kdybych je nemohla plnit. Za největší cíl považuji asi to, že chci žít život

naplno, abych si mohla jednou ve stáří říct, že mám spoustu zážitků, nepromrhala jsem žádnou příležitostí a nepoddala jsem se strachu ze selhání.

Jaký film byste nám doporučila ke zhlédnutí?

Doporučila bych vám zhlédnout seriál La Casa de Papel (Papírový dům). Je to o lupičích, kteří vykrádají banku, a je to úplně skvělé. Už jsem to viděla 2krát, určitě se vám to bude líbit.

Jaká je vaše nejoblíbenější kniha?

Tak tady asi jeden název nevymyslím, já čtu ráda a hodně. Mám nejraději detektivky od severských autorů, ty jsou takové drsné a surově napsané.

Děkují za rozhovor.

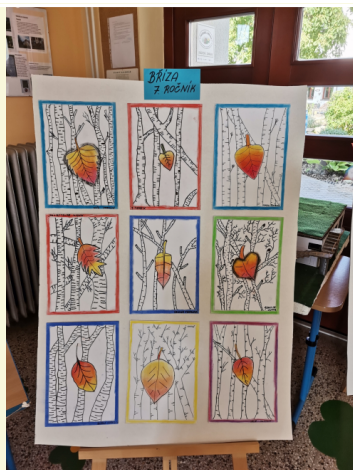
(Natálie Svobodová, 9. ročník)

KUTIL MYŠKOLÁK

Aranžmá z přírodnin od našich žáků

Příroda nám každoročně v podzimních dnech nabízí spoustu materiálu k rozmanitému tvoření. Naši žáci tedy nezapomněli a přichystali působivé barevné aranžmá, které oživilo naše školní chodby.

(Michaela Míčová, odpovědná redaktorka)



MYŠKOLÁKOVY MOZKOLAMY

Přelož následující věty do angličtiny (můžeš zapsat přímo do časopisu):

Jak se jmenuješ? _____

Kolik je ti let? _____

Kde bydlíš? _____

Tatínek kupuje auto. _____

Maminka venčí psa. _____

Babička vaří oběd. _____

Máš rád banány? _____

Co děláš ve svém volném čase? _____

Máme nějaký domácí úkol? _____

foto: Autor: David Šeiner (7. ročník)

Vtípků není nikdy dost...

**Kdy tě škola nejvíce osvítí?
Když začne hořet.**

**Pepíček dostane za trest
napsat 100x: „Nebudu tykat
paní učitelce.“ Pepíček to
napsal 200x, tak se ho paní
učitelka zeptala, proč to napsal
tolikrát. Pepíček odpoví:
„Jsem vám chtěl udělat
radost.“**

**Klepaní na nebeskou bránu.
Svatý Petr zakřičí: „Co je?“
Ozve se: „Neříká se CO JE, ale
KDO JE!“ Svatý Petr
prohlásí: „Bože, zase
učitelka!“**

(Matěj Kurtin, 7. ročník, podle
internetových stránek)

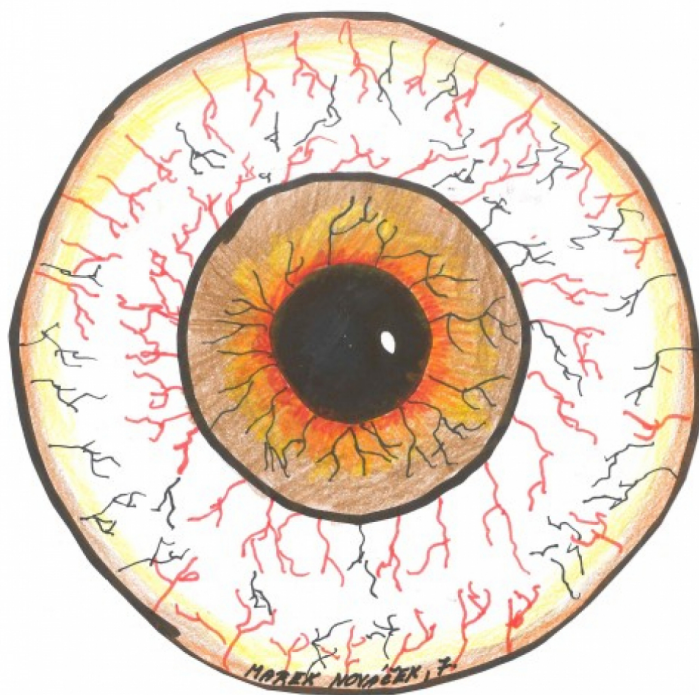
KREATIVNÍ MYŠKOLÁK



ilustrace: Axel Miksche (1. ročník)



ilustrace: Dominik Láník (8. ročník)



ilustrace: Marek Nováček (7. ročník)



ilustrace: Jáchym Cafourek (7. ročník)



ilustrace: Taťána Svobodová (7. ročník)



ilustrace: Nikola Doláková (7. ročník)



ilustrace: Matěj Kurtin (7. ročník)



ilustrace: Eliška Hudečková (7. ročník)



ilustrace: Taťána Svobodová (7. ročník)